Romain Garioud & Daniel Blanch —Schubert i Garreta

Petit Palau Cambra
Dilluns, 2 de juny de 2025 – 19.30 h
Petit Palau

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Romain Garioud, *violoncel*
Daniel Blanch, *piano*

I part

Franz Schubert (1797-1828)
Sonata en La menor, D. 821, "Arpeggione"

Allegro moderato
Adagio
Allegretto

II part

Juli Garreta (1875-1925)
Sonata per a violoncel i piano, en Fa major

A poc a poc
Molt a poc a poc
Final

Durada del concert:
Primera part, 30 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 40 minuts.
La durada del concert és aproximada.

Concert enregistrat per Catalunya Música
#cambra #patrimonicatalà

Poema

Sarbatana d'amor

Càntut a tu,
quan vinc dels segles
i em faig carreu
de la pregària,
lliri ignorat, sol furtiu,
bes nascut de l'alimària.

Sona flabiol!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Ha tornat
la flama trobadora,
aquí, de cop,
perquè el temps
és un cercle de seda
que marca el pas del sol
i l'acull de genolls,
per abeurar-s'hi.

Càntut a la vida i dic
l'espurna de la cançoneta,
quan balla el rodamon
de flauta i violí.

Sona flabiol!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Càntut a tu i et duc arreu.
I les esquelles diuen
la cançó que escampa
el goig diví de fer-se nom.
I així, de cop,
tot se'n va i tot retorna
pel tímid corriol
que mena a tu.

Sona flabiol!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Meravellada
canta la fada,
l'enamorada
del fetiller.

Lluís Calvo
Del llibre *Centaures i rossinyols*.
La Pobla de Farnals: Edicions del Buc, 2023.

Essència
Palau
Flors, fragàncies
i Modernisme:
un passeig sensorial únic
Reserva ara
la teva visita!

Comentari

La primavera del 1823 el lutier vienès Johann Georg Stauffer va inventar l'*arpeggione,* un instrument a mig camí entre la guitarra i el violoncel. Era una reinterpretació de l'antiga viola de gamba que facilitava l'alternança de l'execució amb arc i l'arpegiat propi dels instruments de corda polsada. Un dels seus intèrprets més destacats, Vincenz Schuster, va demanar a Franz Schubert que li escrivís una sonata per a aquest instrument. La va compondre ràpidament, el novembre del 1824. És probable que l'estrenessin de manera privada poc després. Quan l'any 1871 es va publicar, l'*arpeggione* ja havia desaparegut de l'escena musical. La *Sonata* se sol interpretar amb arranjaments per a violoncel, i també per a violí, viola o contrabaix. Els arpegiats que puntualment sonen al primer moviment són un rastre de l'instrument original, una evocació d'aquest fragment d'intimitat vienesa en la qual van veure la llum moltes de les seves composicions.

Al tombant del segle XX la música de cambra consolidava el seu lloc de prestigi als auditoris i les sales de concerts. Les obres clàssiques de Haydn, Mozart, Beethoven i Schubert, i les romàntiques de Mendelssohn, Schumann, Brahms i Saint-Saëns, per destacar els principals autors de sonates, trios i quartets de corda, omplien els programes de concert. Aquesta febre per la música instrumental de format reduït i estructura amb diferents moviments es va estendre arreu d'Europa. Ja no era un entreteniment refinat i selecte exclusiu dels salons privats i palaus aristocràtics. Era un signe del temps, la demostració d'un gust que es reivindicava artístic i cosmopolita. I era alhora un model per als compositors que també tenien aspiracions de cultura semblants, com Juli Garreta.

Les primeres composicions de Garreta eren peces breus per a piano. Ben aviat va començar a escriure obres amb diferents moviments, com el *Quartet* del 1902. Des del 1907 va prioritzar la composició de música simfònica i de cambra. El 3 de maig de 1923 Pau Casals i Blai Net van estrenar-ne la *Sonata en Fa* al Palau de la Música Catalana. Poc després es va publicar. El compositor era conscient de la transcendència de la partitura i els seus intèrprets, una situació ben diferent de la de Schubert. Segons els primers biògrafs, era l'obra que Garreta més estimava entre les que va compondre.

Joaquim Rabaseda i Matas, musicòleg

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius exclusius disponibles gratuïtament a **palaudigital.cat**

Veure ara

Biografies

Romain Garioud, violoncel

Ha estat guardonat en prestigiosos concursos internacionals, com el Txaikovski de Moscou (2001) i el Rostropóvitx de París (2002). El novembre del 2005 Romain Garioud va guanyar el primer premi del Concurs Internacional de Violoncel Bucchi.

Es va graduar al Conservatori Nacional Superior de Música de París amb el primer premi, tant en violoncel (1997) com en música de cambra (1998), i ha tingut el privilegi de treballar amb violoncel·listes de renom mundial, com Philippe Muller, Anner Bylsma, Natalia Chakovskaia, Steven Isserlis…

Romain Garioud ha estat guardonat pel Mécénat Société Générale i la Fondation Meyer. L'any 2002 va ser seleccionat com a Révélation per l'ADAMI (institució nacional francesa per a músics professionals). A partir d'aquí la seva carrera va fer un salt important i fou convidat a actuar o a oferir classes magistrals en diversos escenaris de música clàssica a Europa (Festival de l'Orangerie de Sceaux a França, Colonges-Bellerive i Amadeus a Suïssa, Màntua a Itàlia…), i més recentment a la Xina i a Sud-amèrica.

També recentment ha interpretat el *Concert per a violoncel* de Lutoslawski al Festival de Yuri Bashmet, ha estat convidat al Martha Argerich Project a Lugano, va substituir Natalia Gutman en el *Primer Concert per a violoncel* de Xostakóvitx amb l'Orquestra Casa da Música de Porto (Portugal), i ha interpretat el *Concert per a violoncel* de Dvořák, amb el director Michael Sanderling i la Filharmònica d'Aalborg (Dinamarca), així com amb l'Orquestra Filharmònica i l'Orquestra de la Ràdio de Sofia (Bulgària).

Ha tocat sota la batuta dels directors Christoph Eschenbach (Orchestre de París), Stéphane Cardon o Volodymir Sirenko (Orquestra Nacional d'Ucraïna), i amb prestigiosos companys de música de cambra, com Mstislav Rostropóvitx, Gilles Apap, Dora Schwarzberg, Pavel Gililov, Philippe Entremont, Menahem Pressler…, a les sales de concerts més reconegudes, com el Musikverein, Konzerthaus de Viena o Philharmonie de Berlín. Diversos dels seus concerts han estat enregistrats per Radio France o pel canal de televisió musical Mezzo.

Romain Garioud defensa un repertori eclèctic. Tant en la música de cambra com en les seves actuacions com a solista, el mou una veritable passió per l'intercanvi artístic.

Des del 2020 és membre fundador del TriOdyssée, amb el violinista Laurent Albrecht Breuninger i la pianista Rinko Hama. Des del 2019 és professor a l'Akademie für Tonkunst de Darmstadt.

Toca un violoncel excepcional de Nicolai Gagliano de l'any 1760, cedit generosament per Gabriele i Michael Andreae-Jäckering.

Daniel Blanch, piano

Com a músic versàtil, sensible, creatiu i compromès amb la recuperació del patrimoni del seu país, Daniel Blanch ha sabut dur terme una intel·ligent carrera de pianista, tant en el vessant de solista com de la música de cambra, al llarg de més de vint anys. Els seus inicis musicals tenen lloc a Barcelona, ciutat natal, on rebé una completa formació de professors com ara Maria Canals i Raquel Millàs a l'Acadèmia de Música Ars Nova. Amb vint-i-un anys obtingué brillantment el títol de professor superior de piano i decidí ampliar coneixements amb Maria Tipo a Florència i més tard amb Brigitte Engerer a París. També amplià repertori amb Ramon Coll i rebé classes magistrals d'Alicia de Larrocha, Josep Colom i Alberto Portugheis.

Daniel Blanch ha estat premiat en diversos concursos nacionals i internacionals, entre els quals destaquen el segon premi del cicle El Primer Palau i el Concurs Internacional Maria Canals de Barcelona l'any 1993 en la categoria de piano júnior (medalla per unanimitat) i l'any 2004 en la categoria de duo sonates (medalla per unanimitat) amb la violinista polonesa Kalina Macuta.

Com a concertista s'ha presentat, entre altres sales, al Musikverein de Viena, Auditori Enric Granados de Lleida, Teatro Amadeo Roldan de l'Havana, Sala Witold Lutoslawski de Varsòvia, Teatro Rosalía de Castro de la Corunya i, a Barcelona, a L'Auditori i al Palau de la Música Catalana. Ha actuat com a solista amb les orquestres Sinfonia Varsovia, Orquesta Sinfónica Nacional de Cuba, Orquestra de Cambra de Praga, Orquestra Filharmónica de Bialystok, Orquesta Sinfónica de Xalapa, Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida i Orquestra Simfònica Camerata XXI, entre d'altres.

Com a solista té més de deu enregistraments discogràfics. Els dos primers, dedicats a obres per a piano de Schumann, Mozart i Schubert. Fruit de la curiositat i de l'interès en la recerca, Daniel Blanch ha desenvolupat un treball important a l'hora de difondre i posar en valor el repertori de compositors catalans del passat. Ha dut terme una sèrie d'enregistraments per recuperar concerts per a piano i orquestra d'autors catalans: el 2006 va gravar el *Concert per a piano i orquestra* de Joaquim Nin-Culmell (primera gravació mundial) i el *Concerto breve* de Xavier Montsalvatge; el 2007, els tres *Concerts per a piano* de Carlos Suriñach, i el 2009, al costat de la Podlasie Philharmonic Orchestra, dirigida per Marcin Nalecz Niesiolowski, el *Concert ibèric* de Manuel Blancafort i el *Tríptico de la piel de toro* de Ricard Lamote de Grignon. També ha interpretat altres concerts d'autors catalans, com *Hispania,* fantasia per a piano i orquestra de Joaquim Cassadó; *Juventus,* per a dos violins i piano, i la *Rapsòdia catalana,* aquestes dues obres de Joan Manén, i la darrera, a més, estrenada per Daniel Blanch el 2015 després de més seixanta anys de ser composta.

Des del 2002 forma duet estable amb la violinista Kalina Macuta. Aquesta formació ha ofert amb gran èxit nombroses actuacions en importants festivals espanyols combinant obres clàssiques de repertori internacional amb obres de gran qualitat poc difoses de compositors catalans. Formant part d'aquest treball de recerca i recuperació de repertori català trobem el doble disc *Miniatures catalanes* i el primer enregistrament de la integral en dos discs de les obres per a violí i piano de Joan Manén. A més a més han enregistrat diverses *Sonates* de Beethoven, Brahms i Bartók.

Daniel Blanch és president i fundador de l'Associació Joan Manén, entitat dedicada a la recuperació de la figura del gran violinista i compositor català Joan Manén, així com a la difusió d'altres compositors catalans poc reconeguts. És director artístic del Cicle de Música Catalana Joan Manén i vicepresident de l'Associació Catalana d'Intèrprets de Música Clàssica (ACIMC).

També et pot interessar...

ECHO Rising Stars

Dimarts, 15.07.25 – 20 h
Sala de Concerts

Lukas Sternath, *piano*

S. Gubaidulina: *Chaconne*
J. Brahms: *Variacions i fuga sobre un tema de Händel, op. 24*
P. Kopatchinskaja: *Three pieces for piano solo* (obra encàrrec d'ECHO Rising Stars)
F. Liszt: *Tre Sonetti del Petrarca, S.158*
F. Liszt: *Après une lecture du Dante - Fantasia quasi Sonata*

Artista proposat per Musikverein Wien, Konzerthaus Wien i Philharmonie du Luxembourg

Preu: 20 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mecenes col·laboradors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Antigues Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquimia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Mª. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep

Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ